

Παγίδα οί δημοσκοπήσεις

Παρασύρουν τίς κυβερνήσεις σέ αδράνεια

Οί δημοσκοπήσεις είναι μέν χρήσιμες γιά τούς πολιτικούς, παράλληλα όμως αποτελούν μεγάλη παγίδα. Μία κυβέρνηση πού παρακολουθεί διαρκώς τίς δημοσκοπήσεις, κινδυνεύει νά μήν κυβερνά. "Όταν πρίν από κάθε κρίσιμη απόφαση σπεύδει νά μετρήσει τίς αντιδράσεις τής κοινής γνώμης, είναι πολύ πιθανόν τελικά νά μήν λαμβάνη καμία απόφαση. Καί αυτό είναι ό,τι χειρότερο μπορεί νά συμβή.

Τό μάθημα Σημίτη

Στό πολύκροτο βιβλίο του κ. Σημίτη υπάρχει μία λεπτομέρεια πού δέν τιμά τόν πρώην Πρωθυπουργό. Στό τέλος του βιβλίου (Παράρτημα Β') ό πρώην Πρωθυπουργός παραθέτει τρείς πίνακες μέ τά στοιχεία των δημοσκοπήσεων κατά τήν οκταετία τής διακυβερνήσεώς του:

– Πρόθεσις ψήφου, δημοτικότης του προέδρου του ΠΑΣΟΚ, καταλληλότης του Πρωθυπουργού.

"Ο κ. Σημίτης παραθέτει τά στοιχεία αυτά γιά νά στηρίξη τήν θεωρία ότι τό ΠΑΣΟΚ δέν έχασε τίς εκλογές του 2004 λόγω τής δικής του οκταετίας, αλλά έξ αιτίας των προεκλογικών λαθών του κ. Γ. Παπανδρέου. "Όμως στήν πραγματικότητα αποκαλύπτει ότι ό ίδιος, ως Πρωθυπουργός, είχε διαρκώς έστραμμένο τό βλέμμα του στίς δημοσκοπήσεις! "Αντί νά λαμβάνη αποφάσεις, έβλεπε τίς μετρήσεις. Καί όταν έλάμβανε αποφάσεις μέ πολιτικό κόστος –όπως στό "Ασφαλιστικό– έσπευδε νά υπαναχωρήση.

"Όμως, παρά τό γεγονός ότι ό πρώην Πρωθυπουργός ένεργοϋσε μέ γνώμονα τίς δημοσκοπήσεις, τελικώς δέν απέφυγε τήν πολιτική φθορά. "Όπως προκύπτει από τόν πίνακα πού ό ίδιος παραθέτει στό βιβλίο του, τό φθινόπωρο του 2003 ή διαφορά μεταξύ Νέας Δημοκρατίας καί ΠΑΣΟΚ ξεπέρασε τίς 8 μονάδες. Καί τούτο, παρ' ότι είχε μόλις εξαγγελθή σειρά παροχών (τό λεγόμενο πακέτο Σημίτη). Οί παροχές ήταν μέν εύπρόσδεκτες από τήν κοινή γνώμη, αλλά δέν έπαιξαν κανένα ρόλο ώστε νά περιορίσουν τήν φθορά του Πρωθυπουργού.

Αυτή ακριβώς είναι ή μεγάλη παγίδα των δημοσκοπήσεων. Παρασύρουν τήν εκάστοτε Κυβέρνηση νά λαμβάνη μέτρα πού είναι άρεστά στους πολίτες και

νά αποφεύγη τά δυσάρεστα μέτρα, ακόμη καί όταν αυτά είναι απολύτως αναγκαία. Μέ αποτέλεσμα ή κοινή γνώμη νά στρέφεται τελικώς εναντίον της. "Όχι επειδή ή Κυβέρνησις έλαβε αντιλαϊκά μέτρα, αλλά διότι αδράνησε. "Ενώ αν είχε λάβει τά δέοντα μέτρα –όσο δυσάρεστα καί αν ήταν αυτά– θά είχαν αποφέρει κάποιους καρπούς καί ένα τμήμα τής κοινής γνώμης ασφαλώς θά τό είχε αναγνωρίσει.

"Αναπόφευκτη φθορά

"Η περίπτωση Σημίτη, σέ συνδυασμό μέ όσα γράφει ό ίδιος στό βιβλίο του, αποτελεί παράδειγμα πρós αποφυγήν. Τό μεγάλο λάθος του κ. Σημίτη άρχισε τήν επομένη τής επανεκλογής του τό έτος 2000. "Αν είχε απαλλαγή από τίς κομματικές δουλειές καί δεσμεύσεις καί είχε υιοθετήσει τολμηρή πολιτική μεταρρυθμίσεων –τήν όποία κατά καιρούς εξήγγελλε, αλλά ουδέποτε εφήρμοζε– θά είχε αφήσει πίσω του σημαντικό έργο. "Ενώ εκείνος έπραξε τό αντίθετο. Φοβήθηκε τό πολιτικό κόστος, χωρίς τελικά νά αποφυγή τήν φθορά.

"Όλα αυτά έχουν τεράστια σημασία καί γιά τήν σημερινή Κυβέρνηση. Τό πρώτο 12μηνο μετά τήν άνοδό της στήν έξουσία, ή Νέα Δημοκρατία διετήρησε τήν διαφορά της από τό ΠΑΣΟΚ στα έπίπεδα των εκλογών του 2004. Αυτό εν πολλοίς οφείλεται στήν πολιτική τής «ήπιας προσαρμογής» ή όποία προσέβλεπε στήν ελαχιστοποίηση τής κυβερνητικής φθοράς. "Όμως ή πολιτική αυτή είναι εκ των πραγμάτων άδιέξοδη, διότι δέν επιλύει τά προβλήματα. Καί τελικώς προκαλεί πολύ μεγαλύτερη φθορά από εκείνην πού θά προκαλούσε μία πίο τολμηρή καί αποφασιστική πολιτική.

"Ηδη, οι νέες δημοσκοπήσεις καταγράφουν κάποια φθορά τής Νέας Δημοκρατίας. Μέ δεδομένο όμως ότι ή φθορά αυτή είναι ούτως ή άλλως αναπόφευκτη γιά κάθε παράταξη πού κυβερνά, έρωτάται: Δέν θά ήταν καλύτερο νά έχη εφαρμογή ή Κυβέρνησις μία λιγότερο ήπια καί επομένως πίο αποτελεσματική πολιτική; "Η απάντησις είναι αυταπόδεικτη καί θά πρέπει νά ληφθή υπ' όψιν στόν σχεδιασμό τής προσεχούς διετίας.